

COME SHINE + KORK

«Norwegian Caravan»

LAWQ CLASSICS LWC1104

Den norske kvartetten Come Shine har spesialisert seg på å gjøre sine egne versjoner av standardlåter. Ikke bare fra den rene jazzen, men også i «nabolaget», og takket være pianist og arrangør, Erlend Skomsvoll, så ender dette nesten alltid opp med forrykende produksjoner, enten det er på plater eller på konsert.

I fjor hørte jeg kvartetten sammen med blåsere fra Trondheim Jazzorkester under Umeå Jazzfestival, og fastslo raskt at dette ble festivalens desiderte høydepunkt.

Oh da er det nærliggende å være litt skeptisk når bandet dukker opp på plate med hele det norske Kringkastingsorkestret. Ville dette holde? Ville strykerne og symfonikerne klare å tilpasse seg kvartetten?

Men jeg hadde intet å frykte! Med Skomsvolls arrangementer, så blir dette noe helt annet enn standardlåter som gjøres mer tilgjengelige for det klassiske publikum ved hjelp av symfoniske musikere.

Innspillingen er gjort i NRKs Store Studio, med publikum i salen, noe som gjør at bandet skjerper seg og er helt framme på tåspissene gjennom alle de 10 klassiske låtene.

Det åpner med Skomsvolls «Norwegian Caravan Overture», som går over i standarden «Caravan». En fare med å gjøre akkurat det, er selvsagt at dette er en låt som alle har et forhold til. Man har hørt låta med Ellingtons store orkester i uendelig mange versjoner, men aldri hørte vi Ellington gjøre noe i nærheten av det Skomsvoll gjør her. Strålende! Og med vokalist Live Maria Roggen i storform, er det bare å lene seg tilbake og nyte resten av platen.

Vi får en strålende versjon av «(Sittin' On The) Dock Of The Bay», og jeg kan nesten høre Steve Cropper og Otis Redding applaudere fra det høye, før vi får «Willow Weep For Me», også i en strålende, vakker versjon.

«The Man Comes Around» og Skomsvolls «Ode To The Silent Birds» passer perfekt inn, før den nydelige «I'll Be Seeing You» følger. Her dukker plutselig poeten Jan Erik Vold opp og leser sitt dikt «At fuglene ikke synger», som fungerer fantastisk i denne sammenhengen. Og jeg tenker: Hvor tar de det fra? Men så lenge Erlend Skomsvoll er involvert, så kan det meste skje.

Strayhorns «Something To Live For» i en vakker versjon følger, og Thelonious Monks «Well You Needn't», med smektende strykere i åpningen, som gjør låta annerledes enn man har hørt den før. Trommeslager Håkon Mjåset Johansen får vist seg fram med strålende spill, før vi får en litt vampete avdeling med Roggen i tilbakelent modus. Og når KORKs Embrik Snerte gjør solo på contraforte er salen i kok.

Så avsluttes denne strålende konserten og platen med Lars Gullins «Danny's Dream», en av våre favorittlåter, og vi gir oss over. Her kunne det fort blitt litt krise, i og med at Roggen synger denne med Lars Söderbergs svenske tekst, som Monica Zetterlund også har gjort strålende. Men Roggen legger seg vokalt på et helt annet sted enn Monica Z, noe som gjør at man overhodet ikke sammenligner. Kombinasjonen mellom kvartetten og symfonikerne fungerer aldeles utmerket, og Skomsvolls pianosolo er mesterlig gjennomført.

Hele veien er dette strålende. Å gjøre et slikt prosjekt krever mye av en kvartett som Come Shine. Det må skrives arrangementer for stort orkester, når man i stedet glatt kunne surfet inn med kvartettversjonen, eller med blåsere (som man allerede har arrangert for). Men nei da! Come Shine gjør det ikke enkelt for seg selv. De liker å utfordre seg selv, og å gjøre de gamle standardene med symfoniorkester fungerer hele veien som om det var dette som var meningen fra start.

En fantastisk flott plate med en av de mest kreative og spennende kvartetter innenfor jazzen på lang tid.

Jan Granlie

Live Maria Roggen (v), Erlend Skomsvoll (p, arr), Sondre Meisfjord (b), Håkon Mjåset Johansen (dr), Jan Erik Vold (res) + KORK med solistene Kolbjørn Holte (vio), Anne Karine Hauge (fl), Embrik Snerte (contraforte), Petter Winroth (tb)

<http://salt-peanuts.eu/record/come-shine-kork/>